

Triduum Matky Dobré Rady

Česko-polsko-španělským bychom mohli nazvat letošní Triduum Matky Dobré Rady, aspoň pokud jde o zemi

původu našich letošních hostů-kazatelů.

Tato liturgická třídní slavnost začala v pondělí mší svatou celebrou kněžími domažlického vikariátu. Pozvání, už tradičně, přijali: P. Miroslav Kratochvíl, P. František Kaplánek (který byl přítomný po celé tři dny), P. Janusz Romański, P. Libor Buček a P. Przemek Ciupak. Kázání se ujal kdyňský vikář, P. Kratochvíl, který vycházel od evangelijního textu o zvěstování a mluvil o Panně Marii jako vzoru prožívání víry a důvěry. Díky svému „ať se mi stane podle tvého slova“, stává se pro nás skutečně Matkou, která umí dobře poradit. Sice přijetí Boží vůle ji neušetřilo těžkých a bolestných zkušeností, ale její věrnost Bohu ji učinila skutečně šťastnou, čili blahoslavenou.

P. Ireneusz Figura, rodák z polského Slezska a farář v Dolní Bělé, který byl hlavním hostem druhého dne tridua, mluvil ve své promluvě o znameních a ukazatelích, které člověk potkává na své životní cestě. K takovým znamením přirovnal světce, a mezi nimi tu první – Pannu Marii, kteří ukazují věřícímu v životě správný směr. „Jsou dva hlavní ukazatele: na jednom je napsáno milost, na druhém hřích“ – říkal P. Figura. Maria jednoznačně zvolila ten první a je nám příkladem a zároveň důkazem, že taková volba je pro člověka dostupná, že člověk je schopný jít ve svém životě cestou milosti, která vede k životu. Opačná volba, hřích,

vede k smrti. Kazatel několikrát zdůraznil také působení zlého ducha, který k takové volbě člověka láká. Proto také potřebujeme radu a přímluvu té, která zlého v ničem nikdy neposlechla – zaznělo v závěru kázání.

Poslední den tridua patřil pražským augustiniánům. Do Domažlic letos přijeli pouze dva z nich, P. Jan a P. Juan, který byl tento den hlavním celebrantem a kazatelem. „Musíme si uvědomit pár věcí – mluvil španělský řeholník. Za prvé proč přicházíme na triduum, a co chceme Bohu na přímluvu Matky svěřit. Za druhé se tady musíme cítit jako skutečné děti, které jsou ve všem odkázány na svého otce a svou matku. Podobně i my patříme Bohu a Marii a jsme odkázáni na jejich dary, které nám poskytují. Za třetí, musíme naslouchat Matce, která nám dobře radí: udělejte, co vám můj Syn řekne. Ve své promluvě tedy P. Juan zdůrazňoval vztah k Písmu svatému, skrze něž k nám Bůh nejčastěji promlouvá a nás vede. V závěru bohoslužby zazněla z úst hosta několikrát slova poděkování za to, že domažlický klášterní kostel je pořád plný modlících se lidí všech generací a je místem skutečného svědectví živé víry nejen pro toto město.

Slova P. Juana jistě potěší, ale nelze si nevšimnout, že s každým rokem účastníků tridua ubývá. Starší generace, která postupně odchází, není nahrazena mladší. Možná je to přirozený jev, spojený se změnou vnějších projevů zbožnosti: to, co oslovilo věřící před léty, nemusí být stejně oslovující pro další generace. Znamenalo by to však, že je nutné takové nové formy najít nebo vypracovat. Je nutné pojmenovat i jiné, praktické překážky, které nám v účasti na různých bohoslužbách brání – a následně se snažit tyto překážky odstraňovat. Je také možné, že významným problémem může být samotné zanedbání z naší strany a změnu k lepšímu může přinést naše větší odhodlanost k účasti nejen v triduu Matky Dobré Rady. Chtěli bychom pozvat čtenáře a farníky k reflexi a k diskusi na toto téma. Rádi přijmeme vaše příspěvky, v kterých se budete chtít s námi rozdělit o své přemýšlení a návrhy ohledně uspořádání bohoslužeb, duchovních obnov a cvičení a dalších pastoračních aktivit.